

Formanden: Der er altsaa stillet et Forslag om at afbryde 2den Behandling og nedlægge et Udvalg. Det er dette Forslag, der nu er under Forhandling.

Stuel: Jeg skal tillade mig at støtte det Forslag, som er stillet af den ærebe Lands-thingmand, som sidder her bagved (Krieger). Jeg har været i overordentlig Tvivl, om det i det Hele er rigtig nu at nedlægge Stamstutteriet. Jeg er ikke blind for de Feilgreb, der ere begaaede i dets Besthrelse, og for det lidet tilfredsstillende Resultat, der hidtil er fremgaaet deraf; men skulde den væsentligste Feil dog ikke være den, at der har været en bestandig Skiftet af Systemer? Man kunde ved consequent at fastholde det samme Princip, selv om det ikke var det absolut rigtige, altsid ubrette Noget; men hvad der er aldeles sikkert, er, at man, ved paa en Tid at anvende eet og paa en anden Tid et andet Princip, spolerer Sagen. Dette er Grunden, hvorfor det stiller sig saa ubeldigt med Stutteriet for Diebliffet. Vi ere nu i et Tilfælde, som vi ikke tidligere have været i, nemlig at have en Minister, der med Interesse og Kundskab omslutter...

Formanden: Maaatte jeg gjøre den ærebe Taler opmærksom paa, at det kun er Spørgsmaalet om et Udvalgs Nedsættelse, som er under Forhandling; ganske vist kan det ikke undgaaes at berøre Lovforslagets Indhold, men det er dog væsentligt Spørgsmaalet om et Udvalg, som er under Forhandling.

Stuel: Hvad jeg hidtil har sagt, har jeg sagt i den Hensigt dermed at støtte Nedsættelsen af et Udvalg, og navnlig vilde jeg henvise til, at vi nu have en Minister, der forener Sagskundskab med Interesse for Sagen, og med hvem det kunde være af overordentlig Bigtighed for det hele Spørgsmaal at komme til at conferere. Da den høitærebe Formand ikke ønsker en videregaende Drøftelse af Spørgsmaalet, skal jeg indskrænke mig hertil.

Christensen: Jeg kan for mit Vedkommende ikke stemme for Nedsættelsen af et Udvalg, hvilket jo ligefrem vilde være at begrave

Sagen for nærværende Session. Jeg vil minde om, at dette Spørgsmaal har mere eller mindre været forhandlet, jeg kan næsten sige, i en Række af Aar i Thingene, saa det vist er paa Tiden baade med Hensyn til Regjeringen og Repræsentationen, at der faaes en formelig Afstemning i Realiteten, og jeg seer ikke rettere — Lovforslaget være nu mere eller mindre mangelfuldt —, end at en saadan Afgjorelse til Nytte for Dphøret af denne Statsindustri vil kunne finde Sted i dette Diebliff, hvisaarsag jeg indtrængende anbefaler, at vi ikke gaae ind paa det stillede Forslag om et Udvalgs Nedsættelse.

Lehmann: Den sidste ærebe Taler gjorde opmærksom paa, at denne Sag har været saa længe under Forhandling, at det nu var paa Tide, at den fik en Afgjorelse. Det kan ikke være ham ubekjendt, at Sagen ikke alene har været under Forhandling, men har fundet sin Afgjorelse ved en særlig Lov, som er udkommen for meget saa Aar siden. Der er nu opkastet det Spørgsmaal, om man skulde fravige den hele Ordning, som dengang ved Repræsentationens Medvirning blev indstiftet, og gjøre det, uden at sætte noget som helst Andet istedetfor eller paavise nogen Del, hvorved det Maal, for hvis Skyld man vedtog denne Ordning, skulde kunne naaes. Dette er Hovedhenspunktet for Sagen, at man ved at vedtage dette Lovforslag kommer ligefrem paatvers mod den hele Udviklingsgang, som den tidligere vedtagne Ordning gaaer ud paa, uden at man sætter noget Andet istedet. Det staaer vistnok ogsaa klart for de ærebe Medlemmer, at der ved Spørgsmaalet om et Udvalgs Nedsættelse i denne Sag er Tale om et vigtigt constitutionelt Princip, som det ikke kan være i en constitutionel Stats Interesse at sætte paa Spil.

Jensen: Jeg er ganske enig med den ærebe næstsidste Taler, naar han forudsætter, at Nedsættelsen af et Udvalg i denne Sag kunde foranledige, at Loven ikke kommer ud i denne Session, men, dersom man ved i Udvalget at faae en Conference med Indenrigsministeren maafee kunde faae det Udbytte, at der i næste Session blev forelagt en Lov, hvorved maafee